

Opgaven udleveres til følgende EKA'er: EKA 421152E002 og 4210720001	Hovedområde: BSS /Jura	
Prøvens navn: Civilproces		
Opgavetype: Alm. opgave		
Antal sider i opgavesættet (inkl. forsiden): 5		
Eksamensdato: 18. maj 2017	Fra kl. 9.00	Til kl. 13.00
Eksamenslokale:		
Tilladte hjælpemidler: Alle - herunder batteridrevet pc som opslagsværk og internetadgang		
Materiale, der udleveres til eksaminanden: Intet ud over opgaveteksten		

Karakteropslag dato:

senest 18.06.2017

Opgave 1

Brødrene Hans, Jens og Søren Hansen ejede hver en tredjedel af aktierne i 3Hansen A/S. Selskabet solgte campingvogne, men havde i de seneste år haft underskud. Da banken meddelte, at den ikke længere ville finansiere driften, kontaktede brødrene advokat Nielsen, der – ifølge sin hjemmeside – havde stor erfaring med at rekonstruere virksomheder.

Han foreslog, at brødrene stiftede et nyt selskab – 3xHansen A/S. De var nødt til at dække bankens tilgodehavende hos det gamle selskab, idet banken havde sikkerhed i virksomhedens aktiver for dette beløb. Købesummen blev derfor fastsat til et beløb svarende til bankens tilgodehavende på 1.000.000 kroner, og efter overdragelsen blev virksomheden videreført i 3xHansen A/S.

Da en række kreditorer i det gamle selskab – 3Hansen A/S – ikke havde fået betalt deres tilgodehavender i forbindelse med overdragelsen, blev selskabet efterfølgende erklæret konkurs. Der blev udpeget en kurator, og han anmodede en revisor om at vurdere den solgte virksomhed. Den blev vurderet til 3.000.000 kroner, og kurator anmodede derfor det nye selskab om at betale differencen mellem købesummen og dette beløb.

Det nye selskab betalte ikke, og kurator anlagde derfor på boets vegne sager mod 3xHansen A/S, Hans, Jens og Søren Hansen samt advokat Nielsen ved Københavns Byret, og sagerne blev kumuleret efter retsplejelovens § 250, stk. 1.

Boet påstod de sagsøgte tilpligtet in solidum eller alternativt at betale 2.000.000 kroner subsidiært et mindre beløb til boet. Det gjorde i den forbindelse gældende, at overdragelsen til 3xHansen A/S kunne omstødes, og at de øvrige sagsøgte var erstatningsansvarlige for – i advokat Niensens tilfælde medvirken til – retsbrud i forbindelse med den omstødelige overdragelse.

De sagsøgte indleverede rettidigt svarskrift med påstand om frifindelse, og retten indkaldte herefter til et forberedende retsmøde efter retsplejelovens § 353. Retten tilkendegav i den forbindelse, at det kunne have udeblivelsesvirkning, såfremt parterne ikke deltog i mødet, der var et telefonmøde. Mødet begyndte den 11. maj 2016 kl. 10.15, og alle parternes advokater, bortset fra Søren Hansens advokat, ringede op på det tidspunkt. Retten besluttede at udsætte sagen mod Søren Hansen, mens retsmødet i øvrigt blev fortsat med de andre parter. Retsmødet sluttede kl. 11.00, og da Søren Hansens advokat stadig ikke havde ringet op, afsagde retten udeblivelsesdom over Søren Hansen. Han meddelte et par dage efter retten, at hans advokat ved en fejl ikke havde fået noteret mødet i sin kalender, men han ønskede i øvrigt ikke at gøre mere ved sagen, idet han ikke havde flere penge.

Sagen fortsatte mod de øvrige sagsøgte, og efter hovedforhandling blev der afsagt en dom den 14. februar 2017. De fire sagsøgte blev dømt til in solidum at betale 2.000.000 kroner, og boet anmodede dem dagen efter om at overføre beløbet til en nærmere bestemt konto.

Hans Hansen sendte den 2. marts 2017 en mail til boet med bl.a. følgende indhold:

”Det er min hidtidige advokats skyld, at jeg er blevet dømt for byretten, men da denne sag nu er afsluttet, idet fuldbyrdelsesfristen er udløbet, har jeg dags dato overført 2.000.000 kroner til boets konto.”

De domfældte ankede herefter rettidigt dommen med påstand om frifindelse.

Hans Hansen havde på det tidspunkt fået en ny advokat, og han nedlagde endvidere en påstand om betaling af 52.000 kroner over for advokat Nielsen. Hans Hansen havde betalt advokat Niensens salær for rådgivningen om overdragelsen, og han gjorde i den forbindelse gældende, at rådgivningen havde været mangelfuld, og at salæret derfor skulle tilbagebetales.

Søren Hansen havde i mellemtiden fået styr på sin økonomiske situation, så han begærede den 11. april 2017 byretten om at genoptage sagen mod ham.

Der blev protesteret mod Hans Hansens anke, påstanden mod advokat Nielsen og begæringen om genoptagelse.

Spørgsmål:

- 1. Burde byretten have afsagt udeblivelsesdom?**
- 2. Skal landsretten afvise Hans Hansens anke?**
- 3. Kan Hans Hansen fremsætte påstanden om betaling af 52.000 kroner over for advokat Nielsen?**
- 4. Skal byretten genoptage sagen mod Søren Hansen?**

Opgave 2

Anders Andersen havde en mindre entreprenørvirksomhed, og desuden foretog han forskellige investeringer. Han kom via en forretningsforbindelse i kontakt med Finn Frandsen, der betegnede sig selv som ejendomsformidler og formidler af store drømme. Finn ejede blandt andet et stort jordstykke i Frankrig, og han mente, at dette kunne være interessant for Anders som et udviklingsprojekt for ferieboliger med meget store muligheder for fortjeneste. Jordstykket skulle koste 25 mio. kroner. Anders kunne ikke umiddelbart finansiere dette, men da han altid var interesseret i en god handel, aftalte de, at Anders skulle have en forkøbsret gældende for 1 år mod betaling af 210.000 kroner. Anders betalte straks beløbet til Finn.

Kort tid efter tog Anders til Frankrig for at besigtige jordstykket. I Frankrig indgik han en aftale med en geolog, der skulle undersøge jordbundsforholdene. Resultatet af de geologiske undersøgelser var, at jordstykket på grund af jordbunden ikke kunne bebygges uden en række ekstra funderinger og med fortsat risiko for sætningsskader.

På den baggrund følte Anders sig snydt af Finn og krævede betalingen for forkøbsretten tilbage. Finn nægtede at betale noget tilbage. Efter hans opfattelse var det ikke hans risiko, at der reelt ikke kunne ske bebyggelse, og han hævdede, at han ikke havde haft kendskab til problemerne tidligere.

Desværre var Anders' økonomi blevet forværret, så han ville have vanskeligt ved at gennemføre en retssag mod Finn. Anders kom i kontakt med det engelske firma Dispute Ltd., der havde specialiseret sig i at opkøbe tvister og herefter føre retssager eller forlige sagerne. Selskabet ønskede at etablere sig i Danmark og accepterede at overtage sagen, selv om den var mindre end deres sædvanlige sager. Anders indgik herefter en aftale med Dispute, hvorefter de "erhvervede enhver ret til at gøre et hvilket som helst krav gældende mod Finn Frandsen i anledning af købet af jordstykket i Frankrig." Betaling var, at Anders skulle have halvdelen af nettoprovenuet ved sagen.

Herefter stævnedes advokat Brian Brysk på vegne Dispute Finn ved Retten i Roskilde, der var Finns hjemting.

I et rettidigt indleveret svarskrift påstod Finn sagen afvist med den begrundelse, at Dispute ikke var rette sagsøger. Han ville desuden – hvis han vandt sagen – have svært ved at inddrive tilkendte sagsomkostninger. Dette begrundede han, dels med at Dispute var et udenlandsselskab, dels at Dispute var kendt for at gøre alt for at ikke at skulle honorere idømte sagsomkostninger.

Efter skriftveksling afsagde retten kendelse om, at Dispute var rette sagsøger, og at sagen ikke skulle afvises.

Sagen blev yderligere skriftvekslet, hvorefter der blev berammet hovedforhandling. 2 uger før hovedforhandlingen blev Finn via en ven, der læste jura, opmærksom på, at sagen måske skulle anlægges i Frankrig, da den vedrørte et jordstykke i Frankrig. Finn bad derfor Retten i Roskilde om at afvise sagen på grund af manglende værneting ved Retten i Roskilde. Efter en kort skriftveksling afsagde retten kendelse om, at indsigelsen var fremsat for sent og allerede derfor ikke kunne tages til følge.

Ved hovedforhandlingen mødte advokat Carl Carlsen for Dispute, idet Brian Brysk var blevet indlagt med et hjerteanfald. Under hovedforhandlingen afgav geologen forklaring om

jordbundsforholdene, herunder at en almindelig besigtigelse ville henlede opmærksomheden på mulige problemer.

Umiddelbart efter forklaringen opdagede Carl Carlsen, at udgiften til den geologiske undersøgelse ikke var med i påstanden. Han ønskede derfor at forhøje påstanden med denne udgift, der var på 50.000 kroner. Udgifterne bestod i honorar til geologen og omkostninger til leje af maskiner og laboratorieundersøgelser. Han anførte til støtte herfor, at Anders ikke havde oplyst om udgiften tidligere. Finn protesterede mod ønsket om at forhøje påstanden.

Retten afsagde straks kendelse om, at påstanden ikke kunne forhøjes.

Carl Carlsen tog forbehold for at kære kendelsen. Herefter blev sagen optaget til dom, der blev afsagt 8 dage senere.

Ved dommen blev Finn dømt til at betale 200.000 kroner til Dispute. Dommeren havde reduceret tilbagebetalingskravet på grund af en vis egenskyld hos Anders. Dispute var ikke tilfreds med resultatet, og Carl Carlsen ankede dagen efter sagen til Østre Landsret med påstand om fuldt medhold, ligesom han påstod, at Dispute skulle tilkendes 50.000 kroner til dækning af udgifterne til den geologiske undersøgelse.

Spørgsmål:

- 1. Var rettens kendelse om ikke at afvise sagen på grund af, at Dispute var sagsøger, korrekt?**
- 2. Var rettens behandling af påstanden om afvisning på grund af jordstykkets beliggenhed i Frankrig korrekt?**
- 3. Var kendelsen om ikke at tillade forhøjelsen af påstanden korrekt?**
- 4. Hvordan skal Østre Landsret forholde sig til anken?**